

Txetxènia torna a patir l'agressió russa

La nova agressió russa contra Txetxènia ja ha provocat milers de morts i més de 200.000 refugiats. Per la seva banda Kofi Annan ha recordat que la solució a conflictes com aquest ha de ser política.

ORIOL CORTACANS

Els bombardeigs continuats de l'aviació i de l'artilleria russa sobre poblacions i ciutats txetxenes ja han provocat milers de morts i més de 200.000 refugiats (que és més del 50% de la població txetxena). L'excusa de Ieltsin per iniciar aquesta segona guerra amb Txetxènia han estat diversos atemptats terroristes (vegeu anàlisi pàgina 18 i EL TEMPS núm. 800) atribuïts als txetxens.

Per la seva banda, el secretari general de les Nacions Unides, Kofi Annan, ha fet diverses crides a la negociació i ha recordat que en situacions tan complexes com la de Txetxènia, la solució ha de ser necessàriament política.

El president dels EUA, Bill Clinton, també ha demanat a les dues parts en conflicte que aturin la violència i que comencin a parlar. Petició a la qual el primer ministre rus,

Les víctimes d'aquesta segona guerra russo-txetxena són majoritàriament civils i txetxens. Els morts potser superen els 3.000 i els refugiats, els 200.000.

Vladimir Putin, ha respost que creia que el president nord-americà "no estava especialment preocupat per les mesures severes que Rússia empenia contra el terrorisme".

Com fa tres anys, en els primers dies del conflicte van sovintejar els discursos triomfalistes dels comandants de l'exèrcit rus, però a poc a poc han hagut d'acceptar que les tropes txetxenes no són tan dèbils com pensaven. De fet, a l'inici de l'anterior guerra, Alan Maxadov només disposava de 1.000 soldats, i ara en té 20.000. A més, a mesura que s'acosti l'hivern augmentarà la boira a la zona i dificultarà molt l'acció dels avions russos.

Aquest nou conflicte entre Txetxènia i Rússia ha arribat tres anys després de la fi de l'anterior enfrontament. Aleshores es va signar un acord de

pau que fixava el 2001 com a data límit per establir l'estatus definitiu de Txetxènia. Però el passat mes d'agost, la lluita de l'exèrcit rus contra els "terroristes islàmics" del Daguestan va saltar a territori txetxè.

Fonts oficials russes han apuntat més d'un cop que els txetxens tenen el suport estratègic del terrorista internacional Osama Bin Laden, que voldria ampliar la influència de l'extremisme islàmic. Però també hi ha hagut certs mitjans de comunicació russos que han dit que els suports van més enllà de Bin Laden i que cal buscar-los als països àrabs productors de petroli, especialment d'Àrabia Saudita. Segons aquestes teories, un Caucas estable, tant al nord (Txetxènia i països dels voltants), com al sud (Azerbaidjan i Geòrgia), afavoriria la distribució per dos oleoductes de les grans reserves de petro-

li que hi ha a la mar Càspia, cosa que faria una competència molt forta al primer productor mundial de petroli, Àrabia Saudita.

Per contra, els EUA volen establir a la zona, però especialment entre Geòrgia i Azerbaidjan, per on passa, des del febrer d'enguany, l'oleoducte que més els interessa perquè els evita dependre tant del petroli que passa per territori rus, a través de Txetxènia, com del petroli que ve del món àrab. L'any 1997 la secretària d'Estat d'EUA, Madeleine Albright, va reunir-se amb la CIA, el president d'Azerbaidjan i un grup d'experts en el petroli de la mar Càspia. I dies després d'aquella trobada, en la signatura d'un conveni entre el president azeri i la companyia petrolera Amoco, Clinton va deixar clar que el Caucas era una zona d'interès estratègic per als EUA.